

22 До кога ли, бездмни, ще шыкчате бездмїето, и пордгателище ще са наслаждаватъ ли во пордганїата си, и неблагоораздмните ще ненавиждатъ ли благоораздмїето?

23 Шкърнетесе като слышате доказателствата ми: ето, азъ ще излїемъ ддхатъ ми на васъ, ще вы направимъ да раздмїете словесата ми.

24 Понеже азъ выкахъ, а вїе не послышдвахте: испрджаважъ ржката ми, а никой не пазеше:

25 Но пренебрежвахте сичките мои совѣты, и доказателствата ми не поимахте:

26 (За това) и азъ ще са присмїемъ въ злощастїето ви: ще са раддвамъ, когато пристигне страхо ви.

27 Когато страхо ви пристигне както шшдстошенїе, и поразата ви се устреми както вихрдшката, когато шскоркленїето и утїсненїето дойдатъ на васъ:

28 Тогава ще ме привыкатъ, но не шемъ да отговоримъ: тврдѣ многю ще ме потрсащъ, но не ще да ме намѣратъ.

29 Защото возненавидѣха благоораздмїето, и страхътъ на-Господа не предпсчтеха:

30 Не поискаха совѣтованїата мои: пренебрежиха сичките ми доказателства:

31 За това ще идатъ ш плодове на-своидатъ си пдтъ, и ще са насытатъ отъ своите си зли хотїнїа.

32 Защото отстдпаенїето на-бездмните ще ги умъртви, и нерадїнїето на-неблагоораздмните ще ги истреки.

33 Който ме обаче слыша, ще живѣе въ безшпастьность: и ще вжде спокоенъ, безъ да са кои ш зло.